

LIÊN HOAN PHÁT THANH TOÀN QUỐC 2024

- Tên tác phẩm: “*Chuyện của cha*”
- Thể loại: Phỏng vấn
- Thời lượng: 4 phút 58 (chưa bao gồm giới thiệu)
- Thời gian phát sóng: 11/3/2024

Phóng viên Hải Hà: *Thưa quý vị! Khi xã hội ngày càng phát triển, định kiến đối với những người thuộc cộng đồng LGBT đã dần thu hẹp lại. Song câu chuyện trong mỗi gia đình để chấp nhận điều đó cũng là cả một quá trình đấu tranh nội tâm với nhiều cảm xúc, suy nghĩ trái chiều.*

Tại Hải Phòng có một gia đình vô cùng đặc biệt khi có 2 người con cùng chuyển giới, Lê Kim Tùng từ nam thành nữ, Lê Thị Yến Nhi từ nữ thành nam. Hải Hà đã có cuộc trò chuyện với ông Lê Sơn người cha trong gia đình đặc biệt tại chính căn nhà của ông số 42 đường Nguyễn Văn Linh, quận Lê Chân. Trong câu chuyện dài, thì cảm xúc được neo ở thời điểm khi ông Sơn nhận ra sự khác biệt của các con...

1. Phóng viên: *Bác ơi, bác nhận ra sự thay đổi của hai con mình là khi nào ạ?*

Ông Lê Sơn: Tôi bắt đầu nghe thấy sự ồn ã từ bên ngoài. Có người, thì người ta ác độc thì bảo” có mấy đứa con thì nam không ra nam, nữ không ra nữ” thì tôi mới về dần dần để ý. Tùng thì đánh phấn bôi son, để móng tay, đánh móng tay. Nhi thì nó thích mặc áo may ô, quần đùi.

2. Phóng viên: *Vậy ở thời điểm đó, bác có chấp nhận được sự thật này không?*

Ông Lê Sơn: Nói chung là có sự hụt hẫng! Tôi vẫn muốn con trai bao giờ cũng mạnh mẽ, ăn to, nói lớn, lớn lên sẽ là một người đàn ông giống như cây Tùng, cây Bách. Còn Yến Nhi, nó là con gái, nghĩ nó sẽ là một con chim Yến nhỏ, thì con gái nó sẽ mảnh mai, dịu hiền. Thế nhưng mà...mình bảo mình phải làm gì đây? Hắt hủi các con thì không được rồi, bởi vì nó là con mình. Trong chính chúng nó còn không nghĩ rằng bây giờ mình là nam hử hay là nữ hử. Thì mình đành chấp nhận, vui vẻ.

3. Phóng viên: *Trong câu chuyện mà Tùng có kể lại, cháu rất nhớ một chi tiết: đó là trước khi Tùng thực hiện cuộc phẫu thuật chuyển giới thì Tùng có chào*

bác bằng 1 câu rất là đơn giản “Con đi đây”. Cái khoảnh khắc khi nghe con nói điều đó, bác cảm thấy như thế nào?

Ông Lê Sơn: Không hiểu nó có biết không, nhưng mà... tôi không ngủ được. Đến lúc chào thì tôi mới nói “Thôi đang ngủ, cứ nói cái gì ấy” nhưng kỳ thực muốn nói với con “Đi an toàn, bố ở nhà đợi con”... nhưng mà không nói được (khóc nghẹn ngào).

4. Phóng viên: Vậy thì ngay lúc đó, điều bác mong muốn nhất là gì ạ?

Ông Lê Sơn: Chỉ mong muốn là, con nó đi đến nơi về đến chốn, khỏe mạnh, thể thoi.

5. Phóng viên: Nhưng có một lúc nào đó bác lo sợ rằng cuộc đại phẫu này không thành công ko?

Ông Lê Sơn: Phần trăm thành công thì mình không thể biết được, mình không thể đoán trước được, mà cũng không dám hỏi sâu vào. Mình đau trong lòng, đau trong tim, mình chỉ cầu mong con mình nó sẽ qua đi, chóng lành lặn. Nếu kể cả gánh nặng được nổi đau cho các con của mình thì tôi cũng sẵn sàng gánh nặng.

6. Phóng viên: Từng chuyển giới thì đã là 1 lần đau... Đến lượt Nhi, thì Nhi lại tiếp tục lựa chọn đại phẫu để tìm lại chính bản thân mình, thì có lẽ nỗi đau lúc này nhân lên đúng không bác?

Ông Lê Sơn: Lúc này, nó không phải là buồn nữa, tôi chỉ là lo liệu có thành công hay không?

7. Phóng viên: Xuyên suốt cuộc nói chuyện thì cháu có cảm nhận được rằng, bác Sơn là một người cha rất lạc quan, mạnh mẽ, luôn ủng hộ mọi quyết định của con mình. Nhưng có khi nào ... đó lại là sự gồng lên để trốn chạy cảm xúc thực sự của một người cha hay không?

Ông Lê Sơn: Chỉ có một mình... không phải khóc trong lòng nữa mà khóc hẳn ra, rơi nước mắt luôn. Cứ ngồi là chảy nước mắt, nỗi buồn vẫn còn. Là người đàn ông có con trai, có con gái, sau này tương lai sẽ có những đứa cháu như thế nhưng bây giờ là mất hết thì tại sao lại không buồn được? Thế nhưng buộc mình phải sống theo đúng hiện tại nhưng không phả buồn mà mình lấy nỗi buồn để gặm nhấm trong cuộc sống mình được.

8. Phóng viên: Nhưng dù sao thì ở thời điểm hiện tại cháu nhận thấy cuộc sống gia đình mình rất vui vẻ, mọi người đều đón nhận sự thay đổi của 2 em. Ở

ngoài kia, có không ít trường hợp như Tùng, như Nhi và chắc chắn bố mẹ của họ cũng phải trải qua rất nhiều điều bất an. Bác có muốn chia sẻ với họ không ạ?

Ông Lê Sơn: Tôi cũng chỉ mong rằng là những người cha, người mẹ phải hết sức thông cảm cho con mình và yêu thương, đừng bao giờ hắt hủi chúng nó hoặc là tìm cách làm cho nó xa mình để rồi khổ các con mình. Chính mình là người cũng đau khổ bởi vì mất con. Dù nó có thành hình hài gì đi chăng, mình vẫn phải chấp nhận nó là con mình. Dù ra ngoài đời các con có khó khăn, vất vả thì cứ về đây có bố ở nhà, là nơi các con lấy lại sự bình an.

9. Phóng viên: *Cháu thấy vui cho Kim và Bình Nhi khi có một người cha luôn luôn thấu hiểu đến như vậy. Cuộc đời con người không phải là sự mặc định. Chúng ta luôn đối mặt với những biến thiên và phải tìm được cách để thích ứng với điều đó. Chấp nhận sự thật, khiến cho mọi việc trở nên nhẹ nhàng hơn cũng là một cách thích ứng tốt. Cảm ơn bác Lê Sơn về một buổi chiều đầy cảm xúc!*

Hải Hà THP